

BÉKA BÁL

I

Tó tükrében csillan a napsugár,
itt későn ébred a reggel.
Lanyhul a víz a part zombékinál,
erre vár most a tó, a végtelen mocsár.

Nádat ringat a lenge szél,
béka brekeg, ugrik és loccsan már.
Nádirigó füttyent, kék lepke száll,
most békés e békás határ.

II

Békák a vízben.
Békák a parton.
Nád susog csendben.
Leszáll az alkony.

Eljött az este.
Zengjen a kórus!
Brekkents, hát bátran!
Mienk az est most.

Add ki a hangod!
Szóljon a nóta.
Brekkents rá hármat!
Mienk a tó ma.

Itt élünk régen.
Csak itt tanyázunk.
Süttetjük magunk,
közben vadászunk.

Rekken a hőség,
brekkent a béka;
langyos víz partján
elnyúlva néha.

Vidám az élet.
Fent a sok csillag.
Este a békák
együtt dalolnak.

III

Jó estét! Jó estét!
Kedves gyermekeim!
Hogy vagytok ma este,
mert koncert lesz megint.

Én kezdem a nótát.
Pepi lesz a kontrás.
Ti meg csak zengjétek
a megbeszélte nótát.

Eljátsszuk háromszor
azt a régi számot.
Azután beszélünk,
közben vacsorázunk.

Száll majd itt ezerszám
a hegedűsszúnyog.
Sok léhűtő, most mind,
a fülünkbe dunnyog.

Lenyelünk néhányat
az estét dicsérve.
Azután elnyúlunk
lágyszap mélyébe'.

Így most mindenkinek
szép, szúnyogos estét!
Ki unja a nótát,
mártsa meg a testét!

VI

Mikor új nap virrad,
ránk köszön a reggel,
kiülünk a napra
majd a gyerekekkel.

Délig sütkérezünk.
Néha egyet ugrunk,
ha jönne a „hálós”
gyorsan kell ám úsznunk!

Pepi mindig ügyel.
Ő a legszemesebb.
Szemrebbenés nélkül
kapja be a legyet.

Ébren figyel tovább,
nagyugrásra készen,
ha jönne a hálós
békát fogni éppen.